

διδαχθεῖς ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἢ τρίτου ἔτους τῆς ἐν τοῖς σχολείοις φοιτήσεως, ὑπὸ παιδευτοῦ ἀποφεύγοντος μὲν τὰς χυδαῖκὰς ἐρμηνείας καὶ ἀφίνοντος ὡς ἔχουσι τὰς κατανοητὰς φράσεις, ἀναμιμνήσκοντος δὲ τὰς διαφόρους τροπὰς ἃς λαμβάνουσιν ἐν τῇ καθαρῶς λαλουμένῃ καὶ γραφομένῃ νεωτέρᾳ αἱ δυσχερεῖς καὶ πολύπλοκοι φράσεις, δυνηθήσεται πῶς συντάσσειν τὰ τῷ βίῳ χρήσιμα ἔγγραφα καὶ ἐκδηλοῦν ἐγγράφως τὰς τε ἐννοίας καὶ τὰ αἰσθήματα. Οὕτως ἀπατῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι γράφει ποτὲ ὁπωσούν ὀρθῶς καὶ καλλιπεῶς ὁ μόνον τὴν νεοελληνικὴν ἐν τοῖς σχολείοις διδασκόμενος. Οὗτος μιμηθήσεται τὴν ἀτελεῖ γλῶσσαν τῆς νεοελληνικῆς Χρηστομαθείας ἣν ἔτυχεν ἀναγνούς καὶ τοὺς τύπους καὶ τὴν φρασεολογίαν αὐτῆς ἠγήσεται οὕτω σταθεροῦς ὡς εἰ προὔκειτο περὶ τῶν τύπων καὶ τῆς φρασεολογίας τινὸς ἐκ τῶν νεωτέρων γλωσσῶν. Τί δὲ συμβήσεται αὐτῷ εἰ μαθὼν παρὰ τοῦ διδασκάλου ὅτι τοῦ γράφω ὁ μέλλων ἐστὶ θέλω γράφει αἴφνης ἀπαντήσῃ ἐν ἐκλεκτῷ τινι ἄρθρῳ ἐφημερίδος γράψω ἀντὶ "θέλω γράφει", εἰ ἀπαρεμφάτῳ τινι καθ' ὁδὸν προσκόψῃ; — Διότι μὴ νομίσητε, ὦ γεννάδαι συγγραφεῖς τῶν ἀναγνωσματάριακῶν ἀριστουργημάτων καὶ τῆς γραμματικῆς τοῦ Γεράκη καθηγεμόνες ὅτι τοῖς τύποις ὑμῶν ταῖς ἀχαρίστοις καὶ ἀνουσίαις καὶ ταῖς φρασεολογίαις ὑμῶν ταῖς Γερμανίζούσαις καὶ Γαλατιζούσαις ἐξ ἀνάγκης χρῆσόμεθα πειθόμενοι ταῖς καλλιλογικαῖς ὑμῶν ὑποθήκαις.

Μοχθήσατε ὅπως τελειότερον καὶ πρακτικώτερον διδάξῃτε τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν γραμματικὴν αὐτῆς ἐπιβάλετε ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς φοιτήσεως τῶν παιδῶν ἔτους τὴν ἀποστήθισιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Λουκιανῶ καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, ἀνεύρετε τὰς ἀρχαίας τῷ κοινῷ βίῳ